

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (šestého senátu)

3. září 2014*

„Žaloba na neplatnost — Zápis chráněného zeměpisného označení — ‚Gouda Holland‘ —
Neexistence právního zájmu na podání žaloby — Neexistence bezprostředního dotčení —
Nepřípustnost“

Ve věci T-113/11,

Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV, se sídlem v Berlíně (Německo), zastoupený
M. Loschelderem a V. Schoenem, advokáty,

žalobce,

proti

Evropské komisi, původně zastoupené G. von Rintelenem a M. Vollkommer, dále G. von Rintelenem
a F. Jimeno Fernándezem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Nizozemským královstvím, zastoupeným C. Wissels, J. Langerem, M. Noort, B. Koopman
a M. Bulterman, jako zmocněnci,

a

Nederlandse Zuivelorganisatie, se sídlem v Zoetermeer (Nizozemsko), zastoupená P. van
Ginnekenem, F. Gerritzenem a C. van Veenem, advokáty,

vedlejšími účastníky řízení,

jejímž předmětem je návrh na zrušení nařízení Komise (EU) č. 1122/2010 ze dne 2. prosince 2010
o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení [Gouda
Holland (CHZO)] (Úř. věst. L 317, s. 22),

TRIBUNÁL (šestý senát),

ve složení S. Frimodt Nielsen, předseda, F. Dehousse (zpravodaj) a A. M. Collins, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

* Jednací jazyk: němčina.

Usnesení

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 6. března 2008 zveřejnila Komise Evropských společenství žádost o zápis do rejstříku podle čl. 6 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 510/2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (přehled v Úř. věst. C 61, s. 15). Tato žádost, podaná Nederlandse Zuivelorganisatie (dále jen „NZO“) a předložená Komisi Nizozemským královstvím, se týkala zápisu chráněného zeměpisného označení (dále jen „CHZO“) „gouda holland“.
- 2 Dne 26. června 2008 podal žalobce, spolek Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV, u německých úřadů prohlášení o námitce proti zápisu dotčeného CHZO podle čl. 7 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 93, s. 12).
- 3 V tomto prohlášení žalobce uvedl, že je profesním sdružením výrobců a distributorů goudy, jehož členské podniky v roce 2007 uvedly na trh 169 550 tun goudy (116 664 tun pocházelo z jejich vlastní výroby). Na podporu prohlášení bylo zejména uvedeno, že zápis názvu „gouda holland“ bez výslovného upřesnění ohroží užívání druhového názvu „gouda“.
- 4 Dne 18. července 2008 podala Spolková republika Německo Komisi prohlášení o námitce proti zápisu dotčeného CHZO. Prohlášení o námitce žalobce ze dne 26. června 2008 (bod 2 výše) bylo připojeno k prohlášení o námitce Spolkové republiky Německo.
- 5 Dne 4. listopadu 2008 informovala Komise Nizozemské království, že považuje námitky podané Spolkovou republikou Německo za přípustné. Komise zároveň vyzvala Nizozemské království a Spolkovou republiku Německo, aby zahájily příslušná jednání za účelem dosažení dohody ve smyslu čl. 7 odst. 5 nařízení č. 510/2006.
- 6 Dne 29. května 2009 oznámilo Nizozemské království Komisi, že se nepodařilo dosáhnout dohody, a to zejména se Spolkovou republikou Německo.
- 7 Dne 2. prosince 2010 přijala Komise nařízení (EU) č. 1122/2010 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení [Gouda Holland (CHZO)] (Úř. věst. L 317, s. 22, dále jen „napadené nařízení“). Specifikace předmětného CHZO zejména stanoví, že sýr „gouda holland“ se vyrábí v Nizozemsku z kravského mléka od chovatelů mléčného skotu (bod 4.2 specifikací).

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 8 Žalobce podal projednávanou žalobu návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 23. února 2011.
- 9 Rozhodnutím ze dne 19. dubna 2011 byla projednávaná věc přidělena prvnímu senátu Tribunálu.
- 10 Usneseními předsedy prvního senátu Tribunálu ze dne 8. listopadu 2011 bylo Nizozemskému království a NZO povoleno vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Komise.
- 11 Rozhodnutím ze dne 31. ledna 2013 byla věc přidělena novému soudci zpravodaji.
- 12 Soudce zpravodaj byl při změně složení senátů Tribunálu přidělen k šestému senátu, kterému tudíž byla přidělena i projednávaná věc.

- 13 V rámci organizačních procesních opatření vyzval Tribunál dne 15. listopadu 2013 účastníky řízení, aby odpověděli na několik otázek. Účastníci řízení byli zejména dotázáni na podmínku přípustnosti žaloby týkající se právního zájmu žalobce na podání žaloby. Účastníci řízení této žádosti vyhověli ve stanovených lhůtách.
- 14 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
- napadené nařízení zrušil;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 15 Komise, Nizozemské království a NZO navrhuji, aby Tribunál:
- žalobu zamítl;
 - uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 16 Podle článku 113 jednacího řádu Tribunálu může Tribunál kdykoliv i bez návrhu po vyslechnutí účastníků řízení rozhodnout, zda jsou splněny nepominutelné podmínky řízení. Rozhoduje přitom podle čl. 114 odst. 3 a 4 uvedeného jednacího řádu.
- 17 V projednávaném případě pokládá Tribunál věc za dostatečně objasněnou písemnostmi ve spise a rozhodne, aniž by pokračoval v řízení.
- 18 Nejprve je třeba uvést, že vzhledem k tomu, že je žalobce spolkem, je v zásadě aktivně legitimován k podání žaloby na neplatnost pouze tehdy, pokud může uplatnit určité specifické okolnosti zejména procesní povahy nebo pokud by přípustnou žalobu mohli podat členové, které žalobce zastupuje, nebo někteří z nich (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 1996, *AIUFFASS a AKT v. Komise*, T-380/94, Recueil, s. II-2169, bod 50; usnesení ze dne 29. dubna 1999, *Unione provinciale degli agricoltori di Firenze a další v. Komise*, T-78/98, Recueil, s. II-1377, bod 36, a ze dne 14. února 2012, *Federcoopessa a další v. Komise*, T-366/08, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 34).
- 19 Komise, Nizozemské království a NZO považují žalobu za nepřípustnou z důvodu nedostatku právního zájmu na podání žaloby nebo nedostatku aktivní legitimace žalobce či jeho členů.
- 20 Žalobce tvrdí, že žaloba je přípustná. Zaprvé uvádí, že kvůli nepřesnému vymezení, kterým je v tomto směru stíženo napadené nařízení, se ochrana poskytovaná předmětnému CHZO vztahuje na obě části chráněného názvu, tedy i na výraz „gouda“. Tím je ohrožena obchodní činnost členů žalobce. Zadruhé napadené nařízení podle žalobce s sebou přináší riziko, že některé obaly, na kterých se vyskytuje výraz „gouda“ spolu s ilustrací odkazující na Nizozemské království, mohou být považovány za odporující požadavkům nařízení č. 510/2006. Žalobce zatřetí zdůrazňuje, že podniky působící v odvětví mléka již nemohou pro účely výroby goudy holland prodávat mléko vyprodukované v Německu. To představuje překážku hospodářské činnosti členů žalobce. Žalobce začtvrté odvozuje vlastní právní zájem ze skutečnosti, že Komise v posuzované věci zamítl jeho námitky. Ve své odpovědi na organizační procesní opatření žalobce zapaté tvrdí, že má právní zájem na podání žaloby, jelikož napadené nařízení vystavuje jeho členy riziku, že budou žalováni za užívání výrazu „gouda“, a jelikož producenti, kteří mají právo užívat značku jakosti vztahující se k dotčenému CHZO, mají ve srovnání s členy žalobce konkurenční výhodu.

- 21 Podle ustálené judikatury je přípustnost žaloby na neplatnost podmíněna tím, že fyzická nebo právnická osoba, která ji podává, má zájem na zrušení napadeného aktu. Takový zájem musí existovat, musí trvat a posuzuje se ke dni podání žaloby (rozsudky Tribunálu ze dne 14. dubna 2005, *Sniace v. Komise*, T-141/03, Sb. rozh. s. II-1197, bod 25, a ze dne 20. září 2007, *Salvat père & fils a další v. Komise*, T-136/05, Sb. rozh. s. II-4063, bod 34).
- 22 Předpokladem takového zájmu je, že samotné zrušení tohoto aktu může vyvolat právní následky nebo, jinak řečeno, že žaloba může ve svém výsledku přinést prospěch straně, která ji podala (viz rozsudek Tribunálu ze dne 28. září 2004, *MCI v. Komise*, T-310/00, Sb. rozh. s. II-3253, bod 44 a citovanou judikaturu).
- 23 Je dále na žalobci, aby předložil důkaz o svém právním zájmu na podání žaloby (usnesení předsedy druhého senátu Soudního dvora ze dne 31. července 1989, *S. v. Komise*, 206/89 R, Recueil, s. 2841, bod 8; usnesení Tribunálu ze dne 30. dubna 2003, *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke v. Komise*, T-167/01, Recueil, s. II-1873, bod 58, a ze dne 15. května 2013, *Post Invest Europe v. Komise*, T-413/12, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 23).
- 24 Kromě toho je třeba připomenout, že podmínka stanovená v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU, podle které musí být fyzická nebo právnická osoba bezprostředně dotčena rozhodnutím, které je předmětem žaloby, zejména vyžaduje, aby napadené opatření mělo bezprostřední účinky na právní postavení jednotlivce.
- 25 Pokud jde zaprvé o okolnost tvrzenou žalobcem, že činnost jeho členů je ohrožena, protože již nebude možné volně užívat výraz „gouda“, je třeba uvést, že článek 1 napadeného nařízení stanoví:
- „Označení uvedené v příloze I tohoto nařízení se zapisuje do rejstříku.
- Aniž je dotčen první odstavec, název ‚Gouda‘ se může nadále používat na území Unie, jsou-li dodržovány zásady a předpisy jejího právního řádu.“
- 26 Bod odůvodnění 8 napadeného nařízení uvádí, že „[p]odle čl. 13 odst. 1 druhého pododstavce nařízení [...] č. 510/2006 se může název ‚Gouda‘ nadále používat, jsou-li dodržovány zásady a předpisy právního řádu Unie“.
- 27 Článek 13 odst. 1 druhý pododstavec nařízení č. 510/2006, na který odkazuje bod odůvodnění 8 napadeného nařízení, stanoví, že „[p]okud v sobě zapsaný název obsahuje název zemědělského produktu nebo potraviny, který se považuje za druhový, nepokládá se použití tohoto druhového názvu u dotyčných zemědělských produktů nebo potravin za odporující prvnímu pododstavci písm. a) nebo b)“.
- 28 Konečně bod 4.8 přehledu specifikace dotčeného CHZO převzatý do přílohy napadeného nařízení stanoví, že zejména z názvu „gouda holland“ musí být spotřebiteli zjevné, že gouda holland je jiný produkt než „ostatní goudské sýry“.
- 29 Z uvedeného vyplývá, že napadené nařízení jednoznačně stanoví, že název „gouda“ může být, zejména při uvádění sýrů na trh, nadále používán pod podmínkou dodržování zásad a předpisů právního řádu Evropské unie.
- 30 Případné zrušení napadeného nařízení by tedy v tomto ohledu nepřineslo členům žalobce žádný prospěch (v tomto smyslu k jinému CHZO viz usnesení Unione provinciale degli agricoltori di Firenze a další v. Komise, bod 18 výše, bod 33). Členové žalobce budou moci nadále používat název „gouda“ a zároveň budou nadále již z povahy věci povinni dodržovat zásady a předpisy právního řádu Unie.

- 31 Stanoví-li tedy napadené nařízení, že výraz „gouda“ může být při uvádění sýrů na trh nadále používán, je třeba dovodit, že se toto nařízení bezprostředně nedotýká právního postavení členů žalobce (v tomto smyslu k jinému CHZO viz rozsudek Soudního dvora ze dne 2. července 2009, Bavaria a Bavaria Italia, C-343/07, Sb. rozh. s. I-5491, body 41 až 45).
- 32 Pokud jde o skutečnost, na kterou žalobce poukázal v odpovědi na organizační procesní opatření, že napadené nařízení vystavuje jeho členy riziku, že budou žalováni za užívání výrazu „gouda“, je třeba zdůraznit, že žalobce se nemůže dovolávat budoucích a nejistých situací za účelem odůvodnění svého zájmu domáhat se zrušení napadeného aktu (viz rozsudek Tribunálu ze dne 18. března 2010, Forum 187 v. Komise, T-189/08, Sb. rozh. s. II-1039, bod 84 a citovanou judikaturu).
- 33 Právní zájem na podání žaloby lze vyvodit z existence prokázaného rizika, že by právní situace žalobce byla dotčena soudními řízeními, nebo též z toho, že riziko soudních řízení je ke dni podání žaloby u soudu Unie vzniklé a trvající (viz rozsudek Tribunálu ze dne 22. října 2008, TV 2/Danmark a další v. Komise, T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, Sb. rozh. s. II-2935, bod 79 a citovanou judikaturu).
- 34 V projednávaném případě postačí uvést, že žalobce v tomto směru uplatňuje pouhá tvrzení, aniž by předložil jakýkoliv důkaz o tom, že tvrzené riziko je skutečné čili vzniklé a trvající ke dni podání žaloby. Tento argument je proto nutno odmítnout.
- 35 Zadruhé, pokud jde o okolnost, že napadené nařízení s sebou přináší riziko, že některé obaly, na kterých se vyskytuje výraz „gouda“ spolu s ilustrací odkazující na Nizozemské království, mohou být považovány za odporující požadavkům nařízení č. 510/2006, i zde žalobce uplatňuje pouhá tvrzení, která nemohou doložit, že tvrzené riziko je skutečné čili vzniklé a trvající ke dni podání žaloby.
- 36 Právo Unie navíc nepřipouští, aby označování potravin mohlo uvádět spotřebitele v omyl, zejména pokud jde o její původ nebo provenienci [v tomto směru viz obecný princip stanovený v článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 463); konkrétně viz rovněž čl. 2 odst. 1 písm. a) bod i) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy (Úř. věst. L 109, s. 29; Zvl. vyd. 15/05, s. 75)].
- 37 Žalobce ostatně ve své odpovědi na organizační procesní opatření uznal, že cílem ustanovení uvedených v bodě 36 je „zabránit tomu, aby byl spotřebitel uváděn v omyl mimo jiné i užíváním výrazu ‚Gouda‘ s odkazy [na Nizozemsko]“.
- 38 Z uvedeného vyplývá, že zrušení napadeného nařízení by v tomto směru členům žalobce nepřineslo žádný prospěch, neboť tímto by z nich nebyla sňata povinnost neuvádět spotřebitele v omyl ohledně původu nebo proveniencí potravin, která již je stanovena unijním právem (k dřívější právní povinnosti v tomto smyslu viz usnesení Tribunálu ze dne 3. července 2007, Commune de Champagne a další v. Rada a Komise, T-212/02, Sb. rozh. s. II-2017, bod 132).
- 39 Zatřetí argument, že hospodářská činnost členů žalobce bude narušena, protože podniky působící v odvětví mléka již nebudou moci pro výrobu goudy holland prodávat mléko vyprodukované v Německu, spočívá v pouhých nepodložených tvrzeních. Na příslušný dotaz v rámci organizačních procesních opatření žalobce v podstatě uvedl, že i když jeho členové skutečně prodávali mléko do Nizozemska, nebylo možné přesně určit, k čemu tam bylo využíváno. Argument tedy v tomto ohledu není podložen fakty.

- 40 Co se týká návrhu žalobce obsaženému v jeho odpovědi na organizační procesní opatření, že by Komisi a vedlejším účastníkům řízení měla být uložena povinnost předložit důkaz o tom, že německé mléko prodávané do Nizozemska nebylo používáno k výrobě goudy, je třeba tento odmítnout, protože je na samotném žalobci, aby předložil důkaz prokazující jeho právní zájem na podání žaloby.
- 41 Každopádně úkolem žalobce je podle článku 2 jeho stanov vést v zájmu svých členských podniků zpracovávajících mléko a mléčné produkty sporná a nesporná řízení týkající se zejména námitek proti zápisu označení původu podle právních předpisů Unie a poskytovat v rámci těchto řízení podporu. Bod 3 vnitřních pravidel žalobce, která byla přijata na základě zmíněných stanov, upřesňuje, že žalobce „bude jednat pouze tehdy, pokud jeho členové podají žádosti o zápis do rejstříku nebo návrhy na zamítnutí/odmítnutí zápisu do rejstříku“. Jak vyplývá z prohlášení o námitce podaného německým úřadům a z žaloby podané žalobcem k Tribunálu, v projednávaném případě je nesporné, že členové žalobce, kteří podali jeho prostřednictvím návrhy na zamítnutí nebo odmítnutí zápisu do rejstříku, jsou producenti nebo distributoři goudy. Producenti mléka, ať už se jednalo o členy žalobce, či nikoliv, však z tohoto titulu proti zápisu dotčeného CHZO námitky nevznесли. Z toho vyplývá, že žalobce v žádném případě nemůže před Tribunálem zastupovat zájmy těch svých členů, kteří nepodali návrhy na zamítnutí nebo odmítnutí zápisu dotčeného CHZO do rejstříku.
- 42 Začtvrté argument žalobce, že má právní zájem, protože Komise zamítla jeho námitky, vychází z nesprávného předpokladu. Z písemností založených ve spise především jasně vyplývá, že Komise uznala, že přípustné námitky podala pouze Spolková republika Německo, a nikoliv žalobce (bod odůvodnění 2 napadeného nařízení). Žalobce přitom v žalobě tento závěr nezpochybnil. Kromě toho Komise vyzvala pouze Spolkovou republiku Německo, a nikoliv žalobce, aby zahájila příslušná jednání za účelem dosažení dohody ve smyslu čl. 7 odst. 5 nařízení č. 510/2006. Komise tedy nepovažovala žalobce za „zúčastněnou stranu“ ve smyslu tohoto článku. Žalobce v žalobě nezpochybnil ani tento závěr. S ohledem na tyto skutečnosti se žalobce nemůže dovolávat toho, že Komise v projednávaném případě zamítla jeho námitky. Je třeba ostatně zdůraznit, že čl. 7 odst. 2 druhý pododstavec nařízení č. 510/2006 stanoví, že fyzické nebo právnické osoby s oprávněným zájmem, které jsou usazené nebo mají bydliště na území některého členského státu, mohou vznést námitku proti navrhovanému zápisu předložením řádně odůvodněného prohlášení tomuto členskému státu ve lhůtě stanovené pro vznesení námitek podle odstavce 1 tohoto článku. Článek 7 odst. 1 nařízení č. 510/2006 pak zejména stanoví, že „každý členský stát“ může vznést námitku proti navrhovanému zápisu předložením řádně odůvodněného prohlášení Komisi. Z uvedeného tedy vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobce ve svých písemných vyjádřeních, fyzické nebo právnické osoby s oprávněným zájmem, které jsou usazené nebo mají bydliště na území některého členského státu, nemohou podat námitky přímo Komisi (v tomto smyslu viz usnesení Tribunálu ze dne 11. září 2007, Honig-Verband v. Komise, T-35/06, Sb. rozh. s. II-2865, bod 51).
- 43 Zapáté, pokud jde o skutečnost tvrzenou žalobcem v jeho odpovědi na organizační procesní opatření, že producenti, kteří mají právo užívat značku jakosti vztahující se k dotčenému CHZO, mají ve srovnání se členy žalobce konkurenční výhodu, zde se opět jedná o pouhé ničím nepodložené tvrzení. Žalobce zejména nepředložil žádný důkaz, který by umožnil mít za to, že produkty jeho členů skutečně konkurují produktům, které mohou být opatřeny předmětným CHZO, nebo že produkty, které žalobce považuje za konkurenční, nutně požívají díky zmíněné značce jakosti konkurenční výhodu.
- 44 Z nařízení č. 510/2006 nadto nelze dovodit, že by jeho cílem bylo poskytnout konkurenční výhodu producentům, kteří mohou užívat CHZO. Cílem nařízení č. 510/2006 je (vedle dalších cílů) především zavést „rovné podmínky hospodářské soutěže“ mezi producenty produktů nesoucích označení původu (bod odůvodnění 6 tohoto nařízení). Argument žalobce proto musí být z důvodu nedostatku konkrétnějších důkazů odmítnut.

- 45 Navíc je třeba zdůraznit, že napadené nařízení nesměruje k odnětí určitého práva členům žalobce, nýbrž k přiznání nového práva všem hospodářským subjektům, včetně členů žalobce, budou-li o to mít zájem, jejichž produkty splňují podmínky specifikace stanovené ve zmíněném nařízení. Okolnost, na kterou žalobce poukazuje, je tedy čistě skutkovou okolností, z níž nelze dovodit existenci jakéhokoliv nepříznivého dopadu napadeného nařízení na právní postavení jeho členů (v tomto smyslu viz usnesení Tribunálu ze dne 15. října 2013, *Andechser Molkerei Scheitz v. Komise*, T-13/12, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, probíhá řízení o kasačním opravném prostředku, body 38 a 39).
- 46 Skutečnost tvrzená žalobcem tak nemůže, ledaže by nastaly zvláštní okolnosti, prokázat, že je splněna podmínka bezprostředního dotčení jeho členů (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 10. prosince 1969, *Eridania a další v. Komise*, 10/68 a 18/68, Recueil, s. 459, bod 7; usnesení Tribunálu ze dne 18. února 1998, *Comité d'entreprise de la Société française de production a další v. Komise*, T-189/97, Recueil, s. II-335, bod 48, a ze dne 21. září 2011, *Etimine a Etiproducts v. ECHA*, T-343/10, Sb. rozh. s. II-6611, bod 41). Předmětný argument tudíž z důvodu nedostatečné konkrétního tvrzení ze strany žalobce neumožňuje učinit závěr, že jeho členové jsou napadeným nařízením bezprostředně dotčeni.
- 47 S ohledem na všechny tyto skutečnosti je třeba žalobu odmítnout jako nepřijatelnou.

K nákladům řízení

- 48 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobce neměl ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Komise.
- 49 Nizozemské království ponese v souladu s čl. 87 odst. 4 prvním pododstavcem jednacího řádu vlastní náklady řízení. Podle čl. 87 odst. 4 třetího pododstavce jednacího řádu ponese NZO vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (šestý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.**
- 2) **Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**
- 3) **Nizozemské království a Nederlandse Zuivelorganisatie ponesou vlastní náklady řízení.**

V Lucemburku dne 3. září 2014.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
S. Frimodt Nielsen